

la faRga

revistadeSalt

Agenda

Activitats del mes

CASA DE CULTURA LES BERNARDES

TOT EL MES DE GENER

Exposició de fotografia, muntatge digital

Serie fruits & cia d'Enric Planas a la sala Sant Jordi.

Exposició-muntatge de pintura i escultura
d'Antonio Nicolàs a les sales de baix.

DIA 10

Gran actuació a càrrec de:

La Coral del Casal de la Gent Gran (Les
Bernardes).

El gran Mag Romario

El grup de Play Back del C.G.G.(Les Bernardes).

TEATRE DE SALT

DIUMENGE 20, 18h.

Concert (Tempesta sobre les canyes)

Actuació de Les Bons Becs: Éric Baret, clarinet
Florent Héau, clarinet, Yves Jeanne, clarinet baix
Brunno Quétard, clarinet, clarinet baix, corno di
bassetto i veu, Yve Lambert, bateria.

DISSABTE 27, 12h.

Centre de titelles de Lleida

Els follets i el sabater

Organitzat per XARXA.

SALT SARDANISTA

6 DE GENER

Sardanes i ball a la pista esportiva a les 5 de la

tarda. Actuaran: Cobla del Baix Empordà i el conjunt
Twister.

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

ALFONS MORÉ, FILL Pre-dilecte.

El trobaves pertot. Ell sempre hi era. A les verdes i a les madures. Sempre deia que sí. No es conformava amb col.laborar en qualsevol projecte sinó que sabia com i on trobar bons col.laboradors. Saltenc de socarel, duia al cor el poble i la seva gent. Es felicitava dels èxits i els gaudis dels ciutadans o en plorava les penes i els disgustos com si fossin seus.

Coneixia els caus i els recaus de les famílies d'un cap a l'altre de la vila, però era discret i prudent en tal manera que la seva mà dreta no sabia res del que li passava a l'esquerra.

Estava ben format perquè estava ben informat. Veia venir els fets i les circumstàncies, els signes mutants del temps, el debaranar incessant dels homes lluitant per abastar un estatus més humà, per damunt els números i els mercats.

Se sentia hereu d'una tradició, d'una història, i maldava a les palpentes per situar-se al lloc que li corresponia.

A vegades et sobtava que no l'haguessin sorprès aquells esdeveniments quotidians que deixaven bocabadada la gent acostumada a llegir solament les lletres grosses del diari. Ell, somrient, semblava com si en tornés, com si no li vingués de nou.

Creia! i era conscient que avui creure en alguna cosa era viure i patir en un món que no més té fe en comprar i vendre, en xalar-la i endeutar-se, en malversar la família, en ploclamar el més ferotge egoisme, la folla progressió de la violència.

Salvador Sunyer

Editorial

ARRIBA L'EURO...

En els moments de redactar aquest editorial l'euro encara no circula com a moneda física, però tothom en parla. Les institucions implicades s'han fet un fart d'explicar-nos les excel·lències del pas de l'efímera pesseta a la nova moneda europea, però la veritat és que la gent es mostra molt escèptica. La realitat és que els múltiples avantatges que aquest canvi representa no seran palpables directament per la majoria de la gent, que de moment només es fixa en les dificultats que representa haver de pensar en euros a l'hora de rascar-se la butxaca. Això és una reacció normal. És com quan ens aixequen el carrer per millorar la via pública. Al principi només veiem les incomoditats que representa tenir el carrer en obres, i un cop acabades no ens fixem en les millores que això ens ha suposat. Però hem de vigilar, perquè també és molt molest que les obres durin massa temps i que finalment ens costin més diners del que havíem pensat. En el cas del pas a l'euro sembla que les coses s'estan allargant molt. Ja fa tres anys que la moneda circula en els mercats financers i tot just al gener del 2002 es posarà en circulació la moneda física. Diuen que això ha estat així perquè és el temps que s'ha necessitat per fabricar més de deu mil milions de bitllets i cinquanta mil milions de monedes. Aquest problema rai, paciència, que ja estem acostumats a què les obres s'allarguin més del compte. Ara bé, quant ens costarà aquest canvi de moneda a banda de les dificultats de conversió? Aquí és on hem de ser més curosos, perquè a hores d'ara les organitzacions de consumidors ja han alertat de molts preus que abans de l'arribada de l'euro s'han apujat fins a tenir un valor proporcional a fraccions d'euro (les consumicions de cafè, el pa, les entrades de cinema, i un llarg etc). Un altre perill és que els tipus d'interès baix, un dels grans avantatges que representa la nova moneda, provoqui un creixement de la inflació exagerat (això podem comprovar que és així veient que els pisos i les cases s'han apujat a Girona fins a un 50% dependent de la zona). Això significa que si podem aconseguir préstecs més barats i pagar menys hipoteca, no serveix de res si el preu de l'habitatge s'ha apujat tant que hem de demanar més diners per poder pagar-lo. I tammateix tots aquells que tenien diners a termini al banc pràcticament no tenen cap benefici. De tota manera siguem optimistes i esperem que s'actui amb seny, perquè tot aquest esforç que serà transitori no acabi servint de res. **EL CONSELL DE REDACCIÓ.**

ANY XXIII-NÚM 187 GENER 2002

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguier, 1 Tels. 972230498,
972238578

email: cardeza@grn.es

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Jaume Garcia, Anna Bonal, Carme Torrent i Carles Bonet
COL.LABORACIONS: Lluís Margenat, Montserrat Garcia, Ivan Bustamante, Josep Boó, Joaquim Fontané, Joan Quer, Rosa Padrosa, Lluís Mateu.

PORTADA: 1r premi pintura ràpida de la fira del cistell de Salt. Foto F64.

CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Rusalleda
DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep

Palmarola
ADMINISTRACIÓ: Joan Boada
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 12€.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

El forn de Sant Lluís

La pastisseria Margenat, en altre temps anomenada forn de Sant Lluís, fou creada el 1929. Començà essent un forn de llenya. Després de 72 anys ha viscut moltes èpoques i anècdotes que cal recordar.

Em demanen que escrigui una petita història sobre la nostra Pastisseria Margenat.

Voldria tenir la ploma del nostre poeta Salvador Sunyer, per poder expressar-me d'una manera senzilla i poètica com ell tan bé sap fer.

El meu pare obrí les portes de la pastisseria el vuit de juny del 1929, amb la mare darrere el taulell de la botiga i

l'avi Amadeu que ajudava el pare.

Així comença una tasca molt difícil per aquells temps: un forn de llenya, quatre perols i un parell de corròns, i amb molta empena. De maquinària, ni pensar-ho; tot es feia a mà. El poble de Salt no estava per laminadures, la gent era humil i treballadora, i la majoria provenia de la pagesia.

Semblava que la pastisseria era cosa de rics. Els grans comerciants asseguraven que de pastissos no en viuríem. Amb tenacitat i constància, bon ofici i molts sacrificis varem aconseguir tirar endavant.

El 1931 neix el primer fill, en

Lluís, i set anys després neix el meu germà Jaume. El poble comença a tastar i assaborir els pastissos de can Margenat, la cosa es va animant, però esclata la guerra!. No en voldria parlar, seria una altra història: el pare al front, es deixa d'elaborar pastissos, la

Girona, a bars, a les parades de la plaça Sant Agustí, a les estacions -la Gran, la de Sant Feliu, la d'Olot-. Era la postguerra, el repartiment de pastissos es feia en bicicleta, carregats amb capses lligades amb un mocador de farcell; per entrar a Girona havíem de pagar diners als burots, que era un impost per entrar en una ciutat.

Així, amb molts esforços poguérem renovar la façana i ampliar l'obrador. Els primers anys, com us podeu imaginar, no hi havia neveres -em pregunto si avui dia es podria viure sense neveres-. El pare en construí una al mig del menjador, feia dos metres

Imatge del primer forn Sant Lluís

botiga amb la mare tira endavant, moltes dificultats, penes i poques alegries...

En acabar la guerra el pare, amb gran força de voluntat i ganes de treballar, tira endavant el negoci, compra alguna maquinària i comença una nova etapa: s'introdueix la distribució de pastissos per tot

cúbics, s'hi posaven unes quantes barres de gel i així podíem conservar la nata i la crema en ple estiu, cosa que anava bé especialment per la Festa Major, quan la gent acostuma a degustar pastisseria. I així van anar passant els anys, fins la mort del pare. Després, nosaltres, els seus fills

La nissaga dels Margenat: L'avi Lluís, fills Lluís (autor de l'article), Jaume i el petit Jordi.

Lluís i Jaume, ens posarem al front de la confiteria.

D'anecdotes n'hi hauria per omplir un llibre. Arriba la postguerra, i amb ella l'estraperlo, sense matèries primes -oli, farina, sucre- no es podia treballar; s'havien de pagar a preus molt cars. Els estraperlistes ens subministren el gènere, però hi havia un altre inconvenient, els inspectors de la fiscalia de

tasses, ens multaven molt sovint; eren disgustos que costaven de pair.

No vull deixar al tinter el tema del xuixo. El Xuixo de Girona, no vull dir que sigui una creació nostra, de fet el pare el porta de can Puig, i possiblement el primer xuixo hagi sortit de la pastisseria Puig; però sí que puc dir que des de fa setanta-dos anys n'hem fet diàriament, tots els dies de l'any, i en repartim

a mig Girona. I cal esmentar un petit detall, el veritable xuixo de Girona acaba en punxa, ja que se suposa que li ve el nom dels xuixos que portaven els antics serenos, que era una espècie de llança acabada en punxa, de la qual ens en parla en Josep Pla en el Quadern Gris.

Hi ha una altra anècdota que no em voldria deixar: en els últims anys de la República, quan la FAI s'apodera del poble, ens obligaren a treure el rètol «Forn de Sant Lluís», ja que el Sant no els agradava. Arribaren més tard els nacionals i ens van fer treure el rètol en català i canviar-lo per «Confiteria Margenat».

Fa uns dies, per Sant Narcís, la Cambra de Comerç de Girona ens va lliurar un diploma per els nostres setanta-dos anys de continuïtat de la Pastisseria Margenat.

Lluís Margenat.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^è
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Entrevista a Rosa Padrosa i Pardo

La botiga de queviures can Padrosa de la plaça de la Vila n° 15 de Salt tanca portes, són prop de 100 anys els que la nissaga familiar l'ha regentada.

Rosa: et jubiles i una altra botiga que desapareix del Barri Vell

Sí, és llei de vida; el poble evoluciona, s'expandeix cap a l'eixample, s'implanten altres centres comercials amb els quals no pot competir la botiga familiar, la botiga de barri cada dia té menys capacitat per sobreviure.

Les noves vies de comunicació també hi ajuden

És clar, el carrer Llarg havia

estat la via central de Salt i el comerç sempre s'instal·la al lloc més convenient, també el personal de la fàbrica (la Gassol), aportava molta clientela; entre cal Lleter i can Daniel flequer, i si no me'n deixo alguna, contariem moltes botigues; veuràs: cal Lleter, can Palafí, can Padrosa, can Cassiano Busquets, can Garsa, cal Cadiraire, can Pigem, can Maspí, cal Carboner, ca l'Adroguer Vell, cal Ros flequer, can Pipes,

vins a l'engós, el sabater Rius, cal Xicu Bonic, can Pons, ca les Bevas, ca l'Àngel, ca la Peixatera, can Pepet de la Rosa, ca la Sileta, can Pau, la pesca salada, can Pitu sabater, ca l'Anita Serrat, can Mis, cal Panxut, can Maret, can Forn, can Peixet, can Bracons, l'estanc Vell, can Toni, la tintoreria, can Torres i can Daniel. Els més repetits, els flequers; cinc en tan poc tros.

Déu n'hi do, el comerç del carrer Llarg

Hem de pensar que no fa tant no hi havia els mitjans de comunicació d'ara i la gent de Sant Gregori i de Bescanó venien molt sovint a proveïr-se a Salt. Tampoc el negoci donava per viure'n, quasi sempre eren les dones les que atendien la botiga i els homes feien altres feines: pagesos o empleats d'altres ocupacions, a casa passava igual.

De sempre ha estat can Padrosa?

Els avis Miquel Padrosa i Rosa Angelats, van entrar a la casa l'any 1907; quan va morir Josep Mainegre i Casals, que feia de pagès; (havia estat alcalde de Salt durant el bieni 1897-1899), la seva dona va portar la germana a la casa, aquesta germana va ser la meua àvia.

La Rosa i la seva tia darrera el taulell

La botiga ja existia anteriorment. El primer «Maynegra», que consta a la llinda de la casa té data del 24 d'abril de 1735. Els avis varen continuar la botiga i fins ara. La meua mare Carme Pardo que venia d'ascendència valenciana encara que nascuda a Salt, amb la seva germana van entrar de petites a la casa, eren 8 germans i calia reforçar els ingressos. En aquestes que es va morir la mestressa i el noi, Miquel, es va casar amb la meua mare que llavors tenia 19 anys.

Durant aquests anys hi deu haver hagut canvis...

Sí, de bon començament segons les versions orals passades de pares a fills i que m'explicava la meua mare, primer havia estat hostel on es feien menjars, es despatxaven begudes a més de cansaladeria; es matava un porc cada setmana i des de les botifarres a tota la preparació de la seva carn es feia a casa, el bacallà remullat com la grana cuita era el que tenia més sortida ja que les dones de la fàbrica no tenien massa

temps per cuinar i eren les principals clientes, també veníem totes les altres coses pròpies d'una botiga de queviures. Després de la guerra es va deixar la cansaladeria i vàrem vendre fruites i verdures.

Ha canviat molt el temps de dedicació a la botiga?

I tant! Pensa que abans no es tancava mai, ni els diumenges, estaves dinant i si entrava algú el despatxaves, a més, no és com avui que la gent proveeix a vegades per tot el mes quan va a comprar als grans centres comercials. Llavors no, la gent comprava el que necessitava per cada àpat: 50 gr. de fideus, 50 de botifarra, el just per fer el dinar; per al sopar igual o per l'esmorzar i per el berenar, venien sis vegades al dia i a l'hora que fos.

Vaja, que tenieu gent tot el dia

Sobretot a les hores de preparar els àpats, a vegades repetits: ara em falta sal. Era la manera de viure d'una època que els cèntims anaven escassos. Segons records de

l'avi, encara eren més matiners; ell es llevava a les 5 del matí per atendre la gent de la fàbrica que abans de començar passaven a comprar un tall de xocolata per esmorzar, i els homes solien fer el basset de resoli o de barreja al matí per posar-se a to, també algun traginer per fer més passable el camí.

I la grana cuita

Amb els torns que feien les dones a la fàbrica no els donava temps de cuinar i la grana cuita i el bacallà en remull facilitava tenir el dinar a punt. De grana en coiem unes grans cassolades i a més, perquè quedés a punt, calien moltes hores: el foc lent és el gran secret de la cuina i no tothom té el temps i la paciència necessàries. També, la qualitat de la grana hi fa molt i ara els cigrons vénen de Mèxic; ja dels avis que els cigrons havien de ser andalusos, de Màlaga, els d'aquí per més hores que els tinguessis al foc mai quedaven tous. Ara ni andalusos, es veu que no poden competir amb els preus i tota la grana ve d'Amèrica, fins i tot els sacs de mongetes de Santa Pau porten l'etiqueta d'U.S.A, tant li fa si són mongetes del ganxet com mongetes de sella negra, tota la grana és importada.

Doncs, que tinguis una bona jubilació per compensar les hores passades darrera el taulell en companyia de la tia que ha estat el teu suport.

Saltor

L'Euro arriba a l'escola del Pla

Com tots sabeu, l'euro arriba l'u de gener.

Al col·legi del Pla, des de P3, els més petits de l'escola fins a 6è, vam estar una setmana aprenent coses sobre l'euro. A sisè, hem practicat el canvi, hem conegut millor les monedes i els bitllets, hem fet molts problemes. Tota l'escola del Pla, us desitja bona sort amb la nova moneda.

ARRIBA L'EURO A L'ESCOLA DEL PLA

Davant del nou repte de l'Euro, l'escola ha dedicat una setmana a treballar intensivament tots els aspectes que envolten la introducció de la nova moneda. L'objectiu ha estat el de familiaritzar-nos amb la nova moneda, i apropar-nos més i conèixer millor què vol dir ésser ciutadà europeu.

L'escola ha canviat uns dies la seva decoració i ha quedat ambientada amb motius referents a Europa i l'Euro.

Els aspectes que hem treballat inclouen el coneixement de les monedes i bitllets dins el vesant del càlcul: operacions, canvi, compra-venda

A l'àrea de Socials hem treballat els països de la CEE que incorporaran la nova moneda: llengua, situació, bandera....

A l'aula d'informàtica hem treballat uns programes molt interessants i adequats a les diferents edats escolars. Des de Internet hem comprovat que no estem sols i que les noves tecnologies ens apropen més els uns als altres.

La valoració que en fem és molt positiva, els nens i les nenes han mostrat un gran entusiasme i esperen amb il·lusió tots els canvis que això suposarà. El que més crida l'atenció és la facilitat que tenen els nens per assolir aquests canvis .

Els alumnes del Pla en una celebració.

Els mestres creiem que el tema de l'euro només és un comentament, cal que els nostres infants encarin el futur amb un esperit obert i de respecte per la diferència, la diversitat cultural i territorial, amb coneixement de les llengües i la gent que les parla.

Us recomanem que visiteu algunes pàgines WEB que hem treballat a l'escola i que són prou interessants per a tots. Es tracta de pàgines on s'hi pot trobar informació, reflexions sobre la Unió europea, l'ús de les noves tecnologies i diferents temes d'actualitat.

<http://www.xctec.es/euro>

<http://www.edu.com/euro>

<http://www.euroaventura.net>

<http://www.Infoeuropa.org>

<http://www.gencat.es/euro>

<http://www.icconsum.org>

TEXT INFORMATIU SOBRE L'EURO

L'euro és una moneda única.

En podrem anar a buscar el dia 15 de Desembre. A l'1 de Gener conviuran les dues monedes, l'euro i la pesseta. L'1 de juny hi haurà definitivament l'euro. L'euro servirà per quan vagis a un altre

país no hagi d'anar al banc a canviar les monedes. Per exemple si vas a França no hauràs de canviar per francs, si vas a Itàlia no hauràs de canviar per lires...

Els països que tindran l'euro seràn 11, que són:

Espanya, Portugal, França, Itàlia, Alemanya, Holanda, Luxemburg, Dinamarca, Suècia, Finlàndia i Irlanda.

Hi ha 7 bitllets i 8 monedes. El bitllet de 500 és de color lila, el de 200 de color verdós marronós, el de 100 és verd, el de 50 és de color taronja marronós, el de 20 és blau, el de 10 és marró vermellós i el de 5 és gris. Les monedes de 5, 2 i 1 centims són de color marró, les de 50, 20 i 10 centims de color d'or i les de 2 i l'euro de color or i plata.

Jo crec que està bé però alhora malament perquè estem acostumats a les pessetes i perquè a la gent gran els costarà molt d'acostumar-s'hi.

Cristina Riera de cinquè.

Conèixer l'escola d'Adults

Segurament que el nom «Escola d'Adults» us és familiar a moltíssims ciutadans i ciutadanes de la vila de Salt; i no en va !.

Aquesta escola, que l'any passat va complir 25 anys, ha estat sempre vinculada al poble.

El seu naixement va ésser possible gràcies a la lluita de la llavors recent estrenada associació de veïns, el curs 75-76. I sempre s'ha caracteritzat pel seu compromís amb l'entorn. Però, si és molta la gent que coneix la seva existència, també n'hi ha molta que ignora el que pot trobar-hi de portes endins. En l'actualitat l'escola compta amb una matrícula de 438 persones més 158 que estan en llista d'espera, ja que no es poden atendre per manca de professorat o de materials (curs d'informàtica) . I una plantilla de 8 mestres depenents del Departament de Benestar Social de la Generalitat.

D'aquests alumnes matriculats, 255 són de l'etapa instrumental (desitgen aprendre o perfeccionar la llengua oral i/o escrita).

Dos de cada tres alumnes d'aquests nivells són persones immigrades d'origen extra-

comunitari. La seva procedència majoritària és del Marroc i Gàmbia .

10 es preparen per a les proves de cicles formatius de grau mitjà. 55 fan graduat escolar, que aquest és l'últim curs que s'im-

parteix; a partir de l'any vinent es començarà el graduat en educació secundària

(G.E.S.) i 57 fan el curs d'accés a la universitat per a majors de 25 anys.

L'escola també compta amb un centre d'autoformació que mitjançant materials multimèdia, vídeos, C.D., fitxes d'exercicis autocorrectius, manuals de consulta, etc. Permet a cada alumne treballar diferents temes al seu ritme d'aprenentatge.

En aquests moments atén a 45 persones que es preparen : català, llengua anglesa (iniciació o reforç), matemàtiques, ciències socials i naturals, llengua francesa i curs de mecanografia (inici o perfeccionament).

En el terreny dels ensenyaments no reglats s'imparteixen classes d'àrab a les que assisteixen 17 alumnes.

De les 158 persones que es troben en llista d'espera 87 són de l'etapa instrumental, quasi tots immigrants i els 71 restants del curs d'informàtica que començarà quan ens hagin instal·lat el Punt Omnia (1) que l'administració fa temps que

ens ha promès, però no estarà disponible fins a primers d'any. En els darrers anys, degut a la forta onada de persones immigrades que ha rebut la població de Salt, l'escola s'ha anat especialitzant en la seva formació i ara és un punt de referència a les nostres contrades.

Aquest curs, com a conseqüència de l'entrada en vigor de la nova llei d'estrangeria, la Conselleria de Benestar Social ens ha donat instruccions referents a la matrícula de l'alumnat i se'ns desautoritza a admetre totes aquelles persones que no tenen « papers».

Aquest fet ens sembla gravíssim ja que vulnera **el Dret a l'Educació** que no es pot negar a cap individu sigui qui sigui, vingui d'on vingui.

Malgrat tot des de l'escola d'adults, com sempre hem fet, atendrem les demandes que ens faci la gent del carrer i ens declarem insumisos a una llei tant selectiva i poc afortunada

(1) Punt Omnia : Equipament informàtic que pretén facilitar que els joves en risc de desigualtat i els aturats de llarga durada accedeixin a les noves tecnologies de la informació i comunicació, és una mesura per combatre l'exclusió social.

Montserrat Garcia i Peitiví

Clar i Català

MALAMENT SI ENS
MENGEM LES VOCALS

A vegades per desídia o per desinterès ens mengem una vocal que s'ha de pronunciar o la canviem per una altra tan tranquils.

Aquest hàbit fa mal a la llengua catalana i no ens n'adonem.

1.- Hem de pronunciar correctament mots com decidir (i no: di ci dir); vigilar (no : ve gi lar); comunió (no pas: cu me ni ó); telèfon (i no: te le fan o te le fe nu).

2.- Cal tenir cura a pronunciar correctament mots com agafar, agulla, anar, avellana, barana, perill, però, veritat...en comptes de dir per peresa o deixament: gafar, guia, vellana, brana, prill, pro, vritat.

3.- Algun cop també hi afegim sons sobrers com si això no tingués cap importància. En lloc de sentir *idea* sentim idela; telatre per *teatre*; duGues i no *dues*. Alerta, doncs, que els catalans si perdéssim la llengua ho perdríem tot, ja no seríem catalans.

Salvador Sunyer.

El plàtan del camp de l'Illa.

LES DEVESES, UN CON-
JUNT GEOGRÀFIC

L'anticicló ens abraça de ple i el sol d'aquests dies de tardor et convida - quasibé t'hi empenya a fer una caminada per les Deveses; un paisatge diferent en cada època de l'any. Entreu-hi pel costat que vulgueu: pels aiguamolls del Veinat, pel Pla del Socs, pel safareig d'en Jacaloves o pel camí vell d'Amer, totes les entrades són agraïdes. Una catifa de fulles cobreix el terra

explicant-nos l'hivernació de la natura, els plàtans són els més romancers en deixar anar les fulles i ens obsequien amb tots els grocs tardorals que destaquen contra un cel blavós i nítid. Contrastos: quan els arbres es despullen nosaltres ens abriguem.

T'atures pel camí per saludar algun caminant i surten infinitat de converses; des que els camins estan abandonats fins alguna malifeta d'algun bretolot que no en té prou en passejar. Parlo d'una serp que algú ha mort al Pas d'en Prat i l'ha deixada al costat de la paperera; devia sortir a parar el sol i com que encara tenen la sang freda no ha tingut temps de fugir. Feia més d'un metre de llarg, malaguanyada serp!, si la gent sabés el bé que fan evitant la proliferació de rates no les mataria. La dona diu, ai! amb la por que em fan; a l'estiu, quan vinc per aquí no goso apartar-me del llocs més concorreguts per la por de les serps. L'home, més tranquil, anava fent que sí amb el cap a totes les meves explicacions per al final deixar-la anar: quan trobo una serp, si puc, la mato. (!?) adéu.

És veritat que alguna bassa d'aigua espatlla els camins interiors de les Deveses però, no és un obstacle per passejar-s'hi si no tens la mala sort de que algun vehicle amb conductor prepotent no t'esquitxa com a algú diu que li ha passat. El greuge no és la bassa, si de cas del conductor. El que si caldria és acondicionar el carril bici, aquest sí que està en mal estat i ple de sots que quan plou s'omplen d'aigua fent el passeig difícil, tan per les bicicletes com per als vianants; s'ha arranjat moltes vegades amb resultats de curta durada; s'hi passa una màquina sense tenir en compte de donar una pendent al camí perquè s'escorri l'aigua per les bores i a la primera ploguda fa que els vehicles pesants soslleven la terra allà on l'aigua de la pluja queda aturada.

De la conservació de les Deveses se n'ha parlat tant que ja és un tòpic de conversa. Amb tot cada passejada et convida a tornar-hi pensant que potser, per fi, el remordiment actiu d'algun responsable de l'àrea de Medi Ambient actuarà en conseqüència.

Camina Mira i Obserba

Els trastorns de la conducta

L'anorèxia està esdevenint una malaltia comuna.

El CSMIJ de l'IAS de Girona va obrir les seves portes el mes de Gener de 1992, ara farà 10 anys. Al llarg d'aquest temps s'han produït alguns canvis en les necessitats d'atenció en salut mental infantil i de l'adolescència. La societat evoluciona i condiona la demanda. Als diaris apareixen cada cop més notícies relacionades amb la violència en adolescents, sovint gratuïta i també es parla de l'augment dels trastorns d'alimentació: l'anorèxia i la bulímia.

Al CSMIJ ens arriben cada cop més demandes de tractament relacionades amb aquesta problemàtica i sovint resulta difícil donar-hi resposta únicament des de salut mental, ja que s'hi barregen conceptes d'ètica en la societat actual,

models culturals, canvis en la composició i dinàmiques familiars... Podria tractar-se de problemàtiques directament relacionades amb el període de transició pel que passa a la nostra societat, amb models de relació familiar i socials diferents. Cada cop costa més als pares educadors marcar límits als fills i alumnes, i cada cop es valoren més els aspectes externs: cos, objectes de consum que es posseeixen... Segur que tot això influeix en la manera en què els infants-adolescents manifesten el seu malestar: Trastorns de conducta a la cerca de límits clars que els ajudin a entendre les lleis socials i trastorns d'alimentació a la cerca d'un cos perfecte i així obtenir valoració social en adolescents perfec-

cionistes i amb una baixa autoestima.

Fins l'any 1996 la majoria de demandes de tractament era per problemàtica emocional: ansietat i depressió y a partir de 1997 les demandes per trastorns conductuals les superen. Les demandes per trastorns d'alimentació han anat augmentant des de l'any 1997 fins el 1999 i el 2000 es van doblar.

L'any 1992 es van fer 370 primeres visites i aquestes han anat augmentant fins a les 1240 de l'any 2000.

L'equip ha passat d'estar compost de 6 professionals, als 23 actuals Psicòlegs, psiquiatres, diplomada en treball social, diplomats en infermeria, auxiliars de clínica i administratives.

El servei s'ha apropat a la població obrint delegacions a totes les comarques gironines i des de l'any 1999 s'ha posat en marxa un Hospital de Dia per adolescents i tres llits d'internament a l'Hospital Sta. Caterina.

Aquests 10 anys han estat rics en experiències i s'ha anat mantenint un creixement progressiu i continuat tant en recursos humans, com en la posada en marxa de nous serveis per millorar l'atenció a la salut mental infantil de l'adolescència. Esperem continuar en la mateixa línia de millora en els propers anys.

Parc Hospitalari Martí Julià

Consell de la gent gran

El passat 19 d'Octubre va quedar constituït, a la sala de Plens de l'ajuntament de Salt, el renovat Consell de la Gent Gran amb representació de diverses entitats, casals de jubilats i partits polítics amb una participació força important. Es varen presentar uns estatuts al respecte i unes propostes d'actuació que foren debatudes i acceptades totalment pels participants a l'acte. Es va nomenar una Comissió Permanent i també unes persones perquè canalitzin les demandes i suggeriments que presentin els membres del propi consell o dels ciutadans. Cal dir, o jo diria, que aquests nomenaments són un formalisme obligat pel reglament, però que, el que cal, és que tots plegats intentem portar pel bon camí aquest Consell; que tothom s'hi senti partícep i faci les propostes que cregui més convenients, que entre tots les debatam, i si cal aprovem, sempre i quan, és clar, siguin de possible execució. Finalment es va acordar fer les reunions amb periodicitat trimestral.

En la segona trobada del consell de la Gent Gran es van proposar una sèrie d'activitats que s'aniran a explicar als casals

SEGONA TROBADA
Degut a unes propostes d'actuació d'un membre del Consell, ens hem tornat a reunir en

Assemblea General abans d'hora (el dia 30 de novembre), per a estudiar-les, i es va acordar que sempre que hi hagi una proposta interessant no s'esperaria la data programada. Bé, foren 4 les propostes presentades i acceptades després de diverses intervencions que varen millorar el seu contingut.

1^a.- Col.laborar amb la biblioteca infantil Massagran per participar en la tasca d'ajudar els nois i noies que després de l'escola van a la biblioteca a fer els deures per intentar donar-los un cop de mà. Les bibliotecàries no poden atendre a tots com voldrien. Alguna hora que poguéssim dedicar-hi de tant en tant seria agraïda.

2^a.- Quan sortim a passeig pels afores del poble, a tots ens agrada contemplar les belleses naturals i ens molesta veure moltes deixalles escampades. Perquè, tot passejant, un dia al mes no fem colla i en fem una recollida?.

3^a.- Recopilar dades per a tenir una fitxa tècnica del riu Ter al seu pas per Salt. Seguint l'exemple d'altres pobles on escoles, gent gran o entitats

diverses ja fan aquesta tasca; podríem recollir dades sobre el Ter amb l'assessorament d'alguna persona entesa que ens orientaria sobre quines són les anotacions més interessants que es podrien fer; tot plegat per conèixer i intentar millorar la vida del riu. 4^a.- Fer una passejada popular de tant en tant, seguint els consells mèdics, de la necessitat de caminar; ja sabem que molta gent gran ho fa, però segur que seria un alicient per a altra gent que sense cotxe no va enlloc.

Varem pensar que per donar a conèixer aquestes propostes s'aniria als casals de jubilats, escoles i altres entitats per explicar-los aquestes propostes. La gent gran podem ser el motor d'iniciatives que millorin la qualitat de vida i l'aspecte visual del nostre entorn aportant la nostra desinteressada col.laboració. I millor encara si trenquem aquesta visió global que els jubilats només pensen en excursions, balls i jugar a cartes; també ens preocupa el benestar de la població. Penseu que als Casals també es fan activitats com treballs manuals, corals i teatre que a més d'ocupar temps, també dona una gran satisfacció personal als participants.

R. Torramadé.

La bassa dels ànecs

La bassa des del mirador els anys 80.f:T.B.

Un repàs a la història

La Bassa dels Ànecs forma part, com la dels Carros i la d'en Peixet, de l'antic curs del riu Ter conegut com el Ter Petit, que s'iniciava a les Defenses del Marquès i s'ajuntava a l'actual braç principal prop de l'Aiguamoll del Veïnat.

Desconnectat del Ter, aquest braç de riu va anar quedant reduït a una sèrie de petits estanyols, corresponents a les antigues gorgues del riu, les quals es van omplint a poc a poc de sediments (o de runam), fins acabar completament curulles.

El Ter Petit forma part d'una zona humida molt més àmplia. L'extrem nord de la Depressió Prelitoral rep les aigües de multitud de rius i rieres prou cabalosos els quals, en trobar-se en un terreny pla, recorrien sinuosos en diversos braços, formant illes i meandres, que en ser abandonats, es transformaven en estanys i basses.

En aquest espai, comprès entre la Pilastra i el Congost de Sant Julià de Ramis, hi conflueixen la Llémena, el Gàrrep, el Bullidors, la Riera de Can Murtra, la d'en Xuncla,

el Reramús, la Maçana, el Güell, l'Onyar i Galligants, i molts altres cursos menors.

La urbanització de les seves ribes i la construcció dels pantans de Sau i Susqueda comporta

la pràctica desaparició d'aquests. Les basses i estanys s'han anat dessecant, de forma natural o amb la ma de l'home, i el Ter, amb el cabal reduït a nivells irrissoris, és incapaç de crear-ne de nous.

Es fa palesa, doncs la importància de conservar les basses que encara ens queden. N'és un bon exemple la Bassa dels Ànecs. A mitjans dels anys 80, els amics de les Deveses varen fer una acció de recuperació, d'un entorn degradadíssim (cal recordar que inicialment se'n volia dir «la Quitranera»), pels munts d'aglomerat asfàltic que hi havia al marge esquerre de la Bassa, o els mítics pernils dolços defectuosos enterrats a la vora).

L'actuació va consistir a unir l'aiguamoll de la capçalera de la Bassa amb la d'En Peixet, crear un sistema de canals amb illes al mig, confegir un dispositiu de recàrrega d'aigua amb aportacions de la Maçana i posteriorment de la Sèquia i, finalment, la repoblació forestal, la construcció del Mirador de la Bassa i l'alliberament d'ànecs. L'objectiu final d'aquesta acció era reivindicar la recuperació de tot el Ter

Petit com a frontera entre el que hauria de ser públic (el parc) i privat (hortes i plantacions d'arbres) a les Deveses, acostar el parc als ciutadans i demostrar (com en el cas del Pla dels Socs i del Salt de la Maçana) que és possible, amb la col·laboració de tots, convertir un abocador en una zona agradable i amb valor natural.

Un pas cap al futur

Després d'alguns anys sense intervenir-hi, ara urgeixen algunes actuacions.

Actualment la vegetació ha crescut i cobreix la bassa en bona part, impeding-hi l'accés de la majoria d'ocells aquàtics i empobrint els herbassars higròfils.

Conseqüentment cal actuar per afavorir la implantació d'una formació vegetal natural i equilibrada.

També és convenient revertir el procés de rebliment engrandint-la cap a l'est i, a ser possible, cap al sud, augmentant així la superfície d'aquest hàbitat singular.

Enguany l'Agrupament Escolta Sant Cugat ha tornat a oferir la seva col·laboració. En aquesta línia van proposar començar a reestructurar la vegetació de ribera i retirar les deixalles de la Bassa dels Ànecs, espai on ja havien treballat anteriorment.

És important, doncs, donar suport a la iniciativa dels escoltes, a l'espera que l'Ajuntament impulsi l'actuació definitiva que la bassa necessita.

Ivan Bustamante i Galera

Club petanca Salt: Setmana del desenvolupament sostenible

Un punt és un punt s'ha d'afinar al mil·límetre !!.
foto: Martí Artalejo.

Dintre de la setmana de la Movilitat Sostenible organitzat per l'ajuntament a través de oficina ambiental que fa una tasca dinamitzadora dins de la agenda 21, els passats 28 de novembre i 1 de desembre s'organitzaren 2 campionats de petanca a la plaça davant l'ajuntament amb la participació de jugadors del Casal de les Bernardes, del Casal de jubilats de Salt i del Club Petanca Salt l'assistència va ésser molt nombrosa tot i la fred que feia. L'ajuntament va obsequiar tots els participants amb pastes i moscatell.

El dia 1 a la una del migdia va tenir lloc el lliurament dels trofeus a mans del regidor de medi ambient Sr. Lluís Tràfac, el qual aprofità l'avinentesa per recordar que al centre de la ciutat és millor anar-hi a peu.

A la classificació del dia 28 van quedar en 1r lloc, la tripleta formada per Joan Muné, Paquita Colom i Josep Ros. Els 2ns classificats foren Juan Fer-

nàndez, Ferran Rodríguez i Salvador Roma i els 3rs, la dupleta de Josep Torras i Àngel Diviu.

La classificació del dia 1 va ser 3r Pere Palou, Pere Fornells i Quim Bruges, 2n Joan Vilar, Fernando Rodríguez i Gregorio Anton 1r Manel Ros, Àngel Diviu i Josep Ros.

Durant el mes de novembre s'han jugat les meles dels dissabtes a la tarda amb una mitjana de 35 jugadors cada jornada. La classificació al final del mes ha estat en 1r lloc Pepita Cobos, 2n Quim Parés i 3r Isabel Rodríguez.

EL 17 de novembre es va organitzar a les pistes del club una tradicional castanyada acompanyada d'un bon moscatell. L'assistència no va ésser gaire nombrosa però els que hi vàrem ésser ens ho vàrem passar molt bé. També la setmana següent els jugadors que participen a la lligueta de tardor per a jubilats van tenir la seva castanyada a las pistes del club.

El 6 de desembre, i aprofitant el dia de la Constitució, el club organitzà una melea per sorteig amb dinar inclòs, 42 foren els assistents i la diada va ésser un èxit. Els guanyadors del grup A foren Pere Palou, Gregori Anton i Josep Boó. Els 2ns Quim Bruges, Josep Ros Fornells i Josep Palmarola. En el grup B 1r Pilar Vilar, Yolanda Jorquera i Manel Ros i 2n Magda Vila, Maria González i Consol Arbusa.

La junta del Club Petanca ara ha fet un any des de la seva elecció. Des d'aquí volem donar les gràcies a tota la gent que ens fa costat i que ens dona ànims per tirar la petanca endavant, i molt especialment a les entitats, empresaris, comerciants, sense el suport dels quals seria impossible fer rutil·lar el club. Moltes gràcies.

Josep Boó.

La sobreexplotació de la conca del Ter *(opinió)*

Descens en piragua per la Pilastra l'any 98. foto: Ramon

Que la conca del riu Ter està sobreexplotada és una sensació que, des de fa molts anys, tenim tots els qui vivim al seu entorn. Només cal veure el seu migrat cabal que sovint té dificultats per avançar cap al seu destí final a la Gola del Ter, per no parlar dels trams en els quals se l'escanya fins a deixar-lo sec en benefici d'uns pocs i en perjudici de tots. Aquesta sensació de sobreexplotació que tenim molts ciutadans ha estat confirmada novament per experts de la Fundació Catalunya Oberta i posa de manifest que la transferència d'aigua des dels embassaments del complex Sau-Susqueda cap a Barcelona i la seva àrea metropolitana impedeix per un costat garantir els cabals ecològics necessaris i per l'altre dóna lloc a una sobreexplotació de les aigües subterrànies, per altra part contaminades per un excés de nitrats. Davant

d'aquesta sobreexplotació a la qual tenim sotmès el Ter, des de ja fa molts anys, els ciutadans de la seva conca hem pres una actitud, tret de petits col·lectius, conformista i passiva. Ja és hora que de forma col·lectiva trenquem amb aquestes actituds, que per altra banda ja van bé a l'administració i als qui gaudeixen de les diferents concessions d'aigua, per passar a encapçalar una actitud molt més activa i reivindicativa en defensa dels cabals ecològics. Si som realistes, en aquest cas cal ser-ho, en els propers 20 o 25 anys s'incrementarà la demanda urbana i industrial d'aigua, agreujant-se progressivament la situació de les conques internes, situació que no es podrà compensar, només, amb la possible aportació d'aigua de l'Ebre que preveu el qüestionadíssim Plan Hidrológico Nacional. En

aquest sentit cal que els experts i la ciutadania en general reflexionem i prenguem posició en relació al transvasament del riu Roine, de les plantes desalinitzadores, del reaprofitament i la depuració d'aigües residuals i en general sobre la gestió de l'aigua.

El Club Piragüisme Salt-Ter té com a primer objectiu la promoció i la pràctica del piragüisme mitjançant l'organització de diferents activitats que van des de cursos d'iniciació, de perfeccionament, l'Escola de Piragüisme adreçada als nois i noies que es volen iniciar en aquesta modalitat esportiva, fins a l'organització d'activitats socials, turístiques i competicions. Malgrat això des del primer moment hem tingut molt clar que un dels eixos de les nostres activitats ha de ser el de reivindicar la necessitat de garantir de forma permanent un cabal ecològic del riu amb activitats com el DESCENS INTEGRAL DEL RIU TER, un recorregut amb piragua per etapes de més de 200 km, que s'inicia a Setcases i finalitza a la Gola del Ter; juntament amb d'altres activitats de coneixement i descoberta del riu a partir de les possibilitats que ofereix moure's en piragua dins el riu, adreçades a escoles, casals i a totes aquelles persones que hi tinguin interès.

Joaquim Fontané i Macsachs

Rutes patrimonials a l'entorn de l'aigua

El Safareig d'en Jocaloves en l'actualitat. Foto: R. Torramadé.

Des de fa temps que el Museu de l'Aigua de Salt porta a terme un plec d'activitats adreçades a les escoles, orientades a difondre i fer conèixer alguns dels elements patrimonials més significatius del nostre municipi amb la idea de sensibilitzar i millorar el coneixement, les actituds i els valors a l'entorn de l'aigua. En aquest sentit, en un futur no gaire llunyà, volem donar a conèixer i preparar recorreguts de característiques semblants adreçats al públic adult que puguin combinar aspectes lúdics amb aspectes culturals i de coneixement de l'entorn.

Aquesta idea s'ha vist reforçada arran d'una convocatòria promoguda pel Centre de Promoció de la Cultura Po-

pular i Tradicional Catalana per l'elaboració de l'Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya a la qual el Museu de l'Aigua s'hi va acollir i recentment ha presentat a l'esmentat centre els resultats de la seva recerca. En el decurs d'aquest any s'han catalogat 46 elements patrimonials relacionats amb els usos de l'aigua pertanyents als municipis de Salt i de Bescanó amb la intenció que la recerca i la documentació realitzada puguin bastir un cos suficient per poder desplegar un projecte estimulador que vinculi aquests elements patrimonials amb un recorregut que partint de l'actual carril-bici permeti efectuar uns recorreguts alternatius paral·lels i que una vegada

acabats tornin connectar amb l'esmentat carril.

Tipus d'elements inventariats: pous de glaç (2), molíns (2), safareigs públics (2), aqüeducte (1), ponts (4), guals (4), centrals hidroelèctriques (5), escultura (1), mina (1), fàbriques tèxtils (4), rescloses (4), canals (3), comportes (4), sèquies (4), ariet hidràulic (1), fortificació (1), capella (1), casa del rescloser (1), farga (1).

Una vegada assolit el coneixement d'aquests individus patrimonials, el nostre objectiu és que aquest coneixement pugui aplicar-se i d'aquesta manera revertir en benefici de la comunitat a través de la seva inserció en el carril-bici.

Andreu Bover

Referendum o: Què pinten els joves en una societat que no els pregunta ni els expli- ca?

Graffiti desaparegut. Autor: Gme&Gerard.

Ara ja hi som pel tros. Ningú s'ha atrevit a fer allò que la gent que té l'oportunitat de moure's, o bé la necessitat, fa en un obrir i tancar d'ulls, adaptar-se a una nova moneda en un instant. Diuen que durant dos mesos hem de combinar les dues monedes, diuen que els preus no canviaran, diuen que ningú no ens prendrà el pèl. Però l'esforç del canvi no és el canvi en ell mateix, no és portar duros o cèntims. L'esforç és pels que han de canviar les màquines de comptar gratis i pels que hem de mirar que no ens arressin. Hi ha moltes coses que els joves no hem decidit, en general la societat a casa nostra no té la possibilitat de prendre gaire decisions. Que aixequi la mà qui ha tingut la opció d'entrar a l'Euro voluntàriament. Quan fa que ningú no ens pregunta res? Fa vint-i-cinc anys que es va reinstaurar la democràcia, però no la república, tampoc es va preguntar directament en aquella època. Més tard sota el paraigua de Constitució i Estatut va quedar per fet el sistema i així hem fet camí fins a la data

d'avui. Però si tenim en compte que, des de finals dels setanta fins ara, els majors d'edat de llavors ja han fet els quaranta, podem considerar que per sota d'aquesta edat ningú no ha decidit massa el rol que tenim. Puntualment per les eleccions se'ns crida a la participació, però sovint les estratègies matemàtico-electoral porten a no fer gaire èmfasi en aquest sentit. Es diu que els joves no són participatius i que més aviat no voten, simplement s'abstenen. Es diu que un partit ha tret majoria absoluta perquè ha rebut un nombre de vots que filtrat per lleis electorals es converteixen en escons. S'afirma que la majoria, o la suma que la forma està licitada per governar. S'assegura que ells són representants del poble i es diu que vetllaran per a molts conceptes que en definitiva ens milloraran la vida.

Hi ha molta seguretat en tot els que es fa i es donen per fet d'entrada molts conceptes que als joves no ens interessin.

Com es poden afirmar governs davant d'abstencions per damunt del 40%? Com

s'abandona l'arrel de la manca de participació tot passant un vel ràpid amb breus declaracions els vespres electorals? Com s'explica que els joves són els que més nodreixen de participants les organitzacions de tota mena, socials, culturals, esportives, solidaries, mediambientals, d'estudiants? Com es pot dir el que es diu després que els joves a través de l'objecció i la insubmissió hem fet desaparèixer d'una vegada la lacra decimonònica del servei militar i sucedanis? Probablement algú deliberadament no fa o no vol fer pedagogia política, potser deliberadament no se'ns pregunta mai res. Potser i només potser ens podrien tornar a explicar de què va la Constitució, l'Estatut, l'euro i Europa. I, potser i només potser, llavors caldria que es tornessin a fer referèndums, concepte que sembla que els garants de la democràcia han oblidat en un arxivador de principis dels 80.

Joan Quer.

EL PREU DE LES COSES,

Quan en un poble hi ha moga urbanística, una sèrie de corcs miren de borinar la base d'una manera sofisticada, ja que no hi ha res establert oficialment i intenten prendre posicions a fi de reunir en un mínim nombre de persones/grups/financers, etc. la terra.

A vegades, dóna la impressió que, fins i tot això és estinulat per certs governants.

Aquí, a Salt, hem estat, durant anys, víctimes d'això. De sempre s'ha establert una gran especulació i encara no para, ans al contrari. Ja se'n preocupen que els preus de la terra siguin sempre baixos, així ho van pregonant per tot arreu. La terra no val res..... i, estableixen que, el producte s'encareix amb l'existència de la posterior manufactura, urbanitzar, blocs de pisos, etc. A l'estil del més pur capitalisme imperialista. I la descomunal plusvàlua encareix el producte i genera, innumbrables beneficis per als especuladors, que van a parar a mans de la gran banca. Autèntics artífexs de l'assumpte. Sens dubte es van alliberar les forces del Capitalisme tecnocràtic del passat cap a un desenvolupament neocapitalista total i brutal.

Un dia, si voleu, us explicaré com es va dur a terme això. És un clar posicionament a favor de la burgesia. Només cal veure els seus representants, en quina posició social, política i econòmica romanen; Possiblement, abans ens hem de

drogar per «aguantar» certes coses, però sens dubte, avui dia ja no cal prendre estupefaents, ja que al·lucines veient les coses tal i com es produeixen. El flipar és constant.

Per això, si la matèria primera és tan barata, el paralelisme amb els països subdesenvolupats és patent. Allà la matèria primera de les coses la paguen a preu de misèria.

I s'han canviat els valors i d'un puta en diuen un intel·ligent, quan per a mi no té res a veure. Això em recorda un que es creu comerciant i es vanaglòria d'haver comprat moltes terres a costa de la desgràcia de gent que tenia penúria en aquells moments. I són gent «respectable». Per a mi, són un fills de puta.

La supremàcia de tenir conviccions, que en fan dogma, en comtes de la raó, sens dubte fa una societat tan feble com la d'aquells països d'on vénen els immigrants. I, així no hi ha cap perill per als poderosos.

PD: Per la pertinença a un determinat grup, no cal estar-hi apuntat, tan sols n'hi ha prou en treballar com ells o defensar els seus interessos.

Agapit Alonso i Pont.

HARRY POTTER

Li he agafat mania a en Hany Potter. No hi puc fer res. I no és pas perquè la productora es negués al principi de doblar la pel·lícula al Català. La cosa ja ve de fa temps. Li tinc tírria a la novel·la, a la pel·lícula i a tot el relacionat amb el nom de aquest noi et aprenent de

bruixot. Em costa d'entendre com pot ser que una novel·la forana pugui tenir tant de ressò, i tant d'èxit a casa nostra. Alguna cosa no rutlla com hauria de rutllar. Què passa amb els autors clàssics catalans?. Considero que s'hauria de conèixer primer la figura del gran novel·lista, narrador i autor teatral Josep Maria Folch i Torres, que no pas el nom de l'autora de les noveles del ditxós Harry. No n'hi ha prou en saber que en J.M. Folch i Torres fou l'autor de l'obra més divertida i nostrada que s'havia fet mai sobre la representació nadalenca de «Els Pastorets». Això seria poca cosa. L'obra d'en Folch i Torres és extensíssima. Dedicada bàsicament a un públic d'infants i adolescents. No caldria recordar que també fou el director del setmanari -En Patufet- uns llibres d'aventures on es reflectien escenes de la vida quotidiana, tractades amb un to sentimental i patriòtic. Precisament el mèrit d'aquestes novel·les consisteix en el fet que van dirigides a totes les classes i ètnies de la societat catalana i que poden contribuir extraordinàriament a la catalanització del país. En l'època de la seva primera publicació, molts nens i nenes, i també gent gran, van aprendre a llegir en català, gràcies precisament a aquestes narracions. Sort en tenim de les Tres bessones i de la Bruixa avorrida, una sèrie netament catalana.

Carles Bonet i Corbalán.

c/ Major de Salt, 268 - Tel. 972 24 33 04 - 17190 SALT
c/ Migdia, 1 - Tel. 972 20 04 29 - 17002 GIRONA
c/ Pare Coll, 11 - Tel. 972 23 24 97 - 17005 GIRONA
Ctra. Barcelona, 99 - Tel. 972 41 13 58 - 17001 GIRONA

CONFECCIÓ SELECTA

HOME DONA

Àngel Guimerà, 93
Tel. 972 23 08 07
17190 SALT (GIRONA)

BOLSOS ARQUEROS

NOVA COLLECCIÓ
PRIMAVERA
PREUS ESPECIALS

NOMÉS A LA FÀBRICA
Obert dissabtes

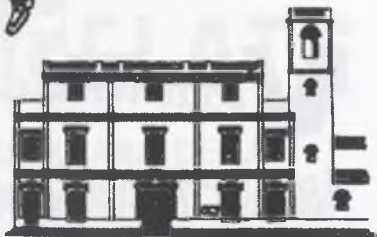
c/ Pare Coll i Guitó, 14
Tel./Fax 972 23 59 65 - 17190 SALT

FERRETERIA BRICOLATGE
Àngel Guimerà, 95

Objectes de regal i parament de la llar

972 40 18 29

c/ Àngel Guimerà, 95 - 17190 SALT (Girona)

COSTABELLA

PASTISSERIA

Major, 16 - Telèfon 972 23 35 33 - SALT

LA MANDUCA
d'en Jordi

c/ Indústria, 2 - Telèfon 972 23 35 33
(al costat de la pastisseria Costabella)
17190 SALT

Albergínies farcides i gratinades

La Rosa Padrosa ens he donat aquesta recepta de cuina:

Ingredients: Albergínies grosses, carn rostida com la de fer canelons, beixamel i formatge ratllat.

Elaboració : Talleu les albergínies a rodelles gruixudes i poseu-les amb aigua i sal una estona, esbandiu-les, eixugueu-les i fregiu-les. Dipositeu-les damunt d'un paper per tal que s'empapi.

Per fer la beixamel: En una paella poseu-hi mantega i ratlleu-hi una ceba, doneu-hi unes voltes i afegiu-hi un xic de farina, deixeu-la coure uns instants, aboqueu-hi la llet que calgui i remeneu-ho a fi que us quedi una beixamel adequada per barrejar amb la carn . Després trinxeu la carn rostida passant-la per la màquina i lligueu-la amb la beixamel.

En una plata, o en platetes individuals com les de fer ous al plat, esteneu-hi una capa d'albergínies i cobriu-les amb el farcit de carn. Torneu a posar-hi una altra capa d'albergínies, recobriu-les de beixamel i poseu-ho tot plegat a gratinar amb un xic de formatge ratllat.

Aquesta recepta també es pot fer amb tonyina, però al cim s'hi posen tiretes de pebrot vermell escalivat en forma de rombs.

auto - sport

VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE

Passaig Marqués de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

SERRALLERIA

V Lluís Valentí, S.L.

Ferro i Alumini

carrer Lluís Moreno, 11 - Tel. 972 237500 - 17190 SALT

Comerc
TURRO, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA

estació servei CLAU, S.A.

Gasolina Súper - Sense plom (95 i 98)

Gasoil "A" i "C" - Petroli per a estufes

Rentacotxes automàtic

Olis recanvis

Ctra. Nacional 141, km. 110 - Tel. 972 44 03 03 - 17162 BESCANÓ

Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64

Marqués de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 SALT

GEMMA HOME-DONA NEN/A-NADÓ

NOVA ADREÇA
c/ Major, 219
Tel. 972 23 06 25
SALT

*Pel mateix preu podeu anar
ben vestits per fora i per dins
amb les millors marques.*

ESPORTS ARMERIA

Nadal

**Assortiment d'articles
d'esport,
caça i pesca**

c/ Major, 198 (Plaça del Pi)
Tel. 972 23 78 79
17190 SALT (Girona)

JAUME PUEBLA GIRONÈS CISTELLER

c/ Major - Tel. 972 23 84 60 - 17190 **SALT**

ANGELATS

**GAUDIU ARA DE LA
MILLOR PROGRAMACIÓ AMB:**

**SATELITE
CANAL DIGITAL**

La televisión con internet

c/ Àngel Guimerà, 83 - Tel. 972 23 52 15
Fax 972 23 05 47 - 17190 **SALT** (Girona)

Naruma

Francesc Macià, 26
Tel. 972 23 03 79
17190 SALT (GIRONA)

Joieria **Rellotgeria**

Brasi

C/ Àngel Guimerà, 95
17190 SALT (GIRONA)
Teléfono 972 23 34 57

Informació Municipal

Nova sala de concerts

Salt va inaugurar La Mirona, una nova sala per a 3.500 espectadors que es converteix en un referent per a l'àrea urbana de Girona.

Els Pets, Adrià Puntí, Fora des Sembrat, stoorntut, 23 i without van ser a la festa d'inauguració de La Mirona (Salt)

El cap de setmana del 15 i 16 de desembre s'inaugurà la Sala auditori de Salt (Gironès). Els actes s'iniciaren el dia 15 a les 20:00 h. amb l'actuació dels grups saltencs 23, without i stoorntut, Adrià Puntí, fora des sembrat i els Pets.

Canvis de circulació

El passat 7 de desembre es varen posar en marxa una sèrie de canvis de trànsit per facilitar l'accés al barri vell de Salt i evitar que s'utilitzin -com fins ara- carrers no preparats per absorbir el trànsit en aquesta zona.

En concret s'ha invertit el sentit del carrer Llarg, entre Ausias March i Passeig Verdaguer i del carrer Sant Dionís, entre carrer Llarg i Ausias March. El carrer del Rec -entre c/ Tramuntana i St. Dionís- ha quedat amb un sol sentit de circulació direcció a Girona, excepte els camions que vagin a les indústries de la zona i la màquinària agrícola, que podran circular en sentit Est-Oest.

Llista de naixements , defuncions i casaments de 15 de novembre al 15 de gener

Naixements

Iman Zannouti (16 de novembre)
Cristina Ortiz Tejada (16 de novembre)
Joaquín Fernández Hernández (21 de novembre)
Melanie Bermúdez Benjumea (22 de novembre)
Bilal El Aayachi (23 de novembre)
Wissam Abdelmalki (26 de novembre)
Clara Navarro Brugués (26 de novembre)
Amina El Battini (29 de novembre)
Ivanova Llamas Asensio (29 de novembre)
Fatumata Krubally (30 de novembre)
Pol Martín Rabaneda (30 de novembre)
Susana Espinar Macias (1 de desembre)
Kílian Casas Pérez (4 de desembre)
Musa Jaiteh (6 de desembre)

Defuncions

Francisca Margall Boix (21 de novembre)
Montserrat Arbós Planas (25 de novembre)
Francisca Bigorra Roca (30 de novembre)
Antonio Luna Cortegana (10 de desembre)

Casaments

Juan Núñez Bonmatí i Maria-Alba Freixas Brugada (17 de novembre)
Joan Martí Serrat i Meritxell Sanahuja Guillamet (24 de novembre)
Antonio González Rodríguez i Inmaculada Moreno Fernández (24 de nov.)
Emilio Alsina Marco i Dolores Martínez Hernández (1 de desembre)

Les defuncions que publiquem només són les anotades al Registre del Jutjat de Pau de Salt.

FRADERA PINTORS

Passeig Josep Mª Folch i Torres 21-17190 SALT
Tel i Fax 972239666-Mobil:629738318

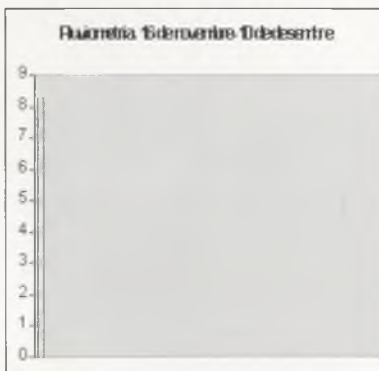
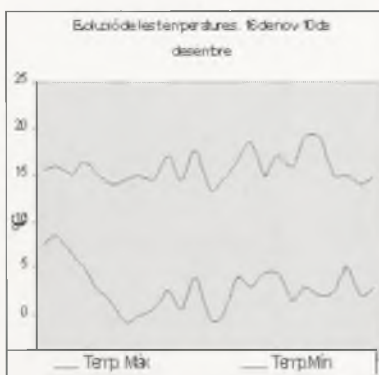
API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques - Gestoria administrativa

Av. Jaume I r, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92
17190 SALT

El temps

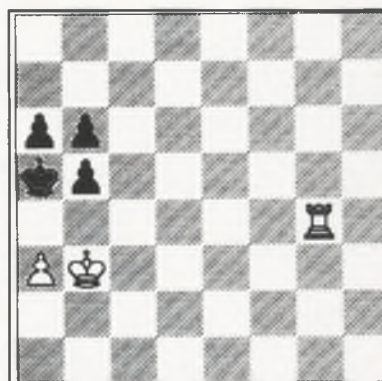
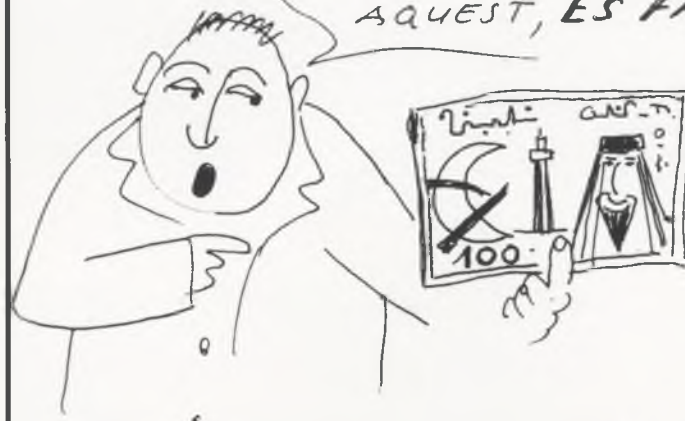
En el període comprès entre el 16 de Novembre i el 10 de Desembre a Salt es va assolir una temperatura màxima de 19º els dies 5 i 6 de Desembre i una mínima de -1º el dia 22 de Novembre, segons les dades recollides per l'Estació Metereològica del Museu de l'Aigua. En el mateix període va ploure 1 dia el 16 de Novembre i la quantitat recollida fou de 8,5 litres. La precipitació total en aquest període fou de 8,5l. i la precipitació màxima en un dia va ser 8,5 litres el dia 16 de Novembre.

L'acudit foll

Bugarac

...I SI US DONEN UN BITLLET D'EURO COM AQUEST, ÉS FALS.

Problema d'escacs nº 8
(valoració 5 punts)

Posició de les peces:

Blanques: pa3, Rb3, Tg4.

Negres: Ra5, pb5, pa6, pb6,

Juguen blanques i guanyen en quatre jugades.

1/blanques(...), negres(...); 2/

b(...), n(...); 3/b(...); n(...); 4/

b(...) mat.

Sol.lució al problema num. 7 mes de desembre.

Aquest mes de desembre fent un sacrifici d'alfil enfilant directament la casella(g7) 1/Blanques A e5, Negres obligada Txe5; 2/B Ce8.N Cf5; 3/B C f6+, (negres única Rh8) 4/ B Dg8 ++

Pensem-hi !!

L'èxit ha fet fracassar molts homes.

Thomas Adams

La veritat és dolça i amarga.

Quan és dolça, perdona; quan és amarga, cura.

Sant Agustí

Els homes savis discuteixen els problemes, i els necis els decideixen

Anacarsi

Residencial Maçana

Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

Planta Primera

Planta Sota Coberta

Promoció: ■ C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
 Altres promocions de Residencial Maçana ■

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
 CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

972 235 561

PROMOU:

Residencial Maçana
 SOCIETAT LIMITADA

PROCAM

Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA